

Komplettering

Det är bara din hand jag vill hålla när min värld rasar samman
Du drar mig upp ur den svarta askan från eldhavets botten
Då vindens kyla slår emot mig är du där med värmande skydd
När mitt ankare lättar och jag drivs bort i förvirrat tillstånd
Du ger då tyngden som behövs så det blir stadigt och stilla
När jag svävar för högt i det blå drar du ner mig på jorden igen
Om mina tankar blir dystra så är du där med din hoppfullhet
När jag inte känner av mina gränser får du mig att stanna upp
Då min väg framåt är disig skingrar du sikten och ger ljus
När oron blir för stor sveper du in mig i din lugna famn
När tårarna rinner kysser du bort dom med din kärlek
Inför min tveksamhet ger du mig kraft och modet att våga
När jag är svag rustar du mig med behövliga vapen
Min känsla av obetydelsehet ändrar du genom ditt sätt att se mig
Jag kan ge dig av all min kärlek i kropp och själ och den är för alltid.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kaffedivan med Poeter.se id #122792 innehar upphovsrätten